

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1271 17 tháng 11 năm 2019

Chuyển Hoá

*Chuyển hoá thâm sâu rõ nhiệm màu
Qui hội tình người trong qui tướng
Thực hành chánh pháp duyên Trời Phật
Tình thương đạo đức khai tâm đạo*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Niềm tin của loài người nằm ở đâu?
- 2) Sự ham mê có lợi ích gì cho con người không?
- 3) Bé bắt đầu lại phải di chuyển đi đảo Réunion xa xăm vắng vẻ, Bé có buồn không?
- 4) Lúc này Bé khoẻ và rất vui lúc nào cũng chịu mọi người tại sao?
- 5) Cơ duyên nào tạo cho Bé có cơ hội phát triển tâm đạo nhiều hơn người khác?
- 6) Bé nói ở trên đời này vạn sự đều không tại sao?
- 7) Mọi người đang ao ước được trở về xứ sở phải làm sao?

1) 25-08-93

Hỏi: Niềm tin của loài người nằm ở đâu?

Đáp: Niềm tin của loài người xuất phát từ khả năng của chính họ, tâm thức quân bình thì khả năng và niềm tin sẽ được phát triển, ví dụ tin Chúa tin Phật và khả năng của chính hành giả thì mới từ bỏ được tánh hư tật xấu, nhiên hậu mới thấy sự tự nhiên và hồn nhiên của chính mình, chịu thực hành đúng pháp, áp dụng đời đạo minh chánh thì sự quân bình tâm thức sẽ được khôi phục rất dễ dãi. Thực hành theo khả năng sẵn có của chính mình, đó là niềm tin tiến hóa theo nhu cầu cần thiết của tâm linh.

Kệ:

*Tự xây xây dựng hành trình tiến
Khai triển quân bình tự cảm yên
Mạch lạc trùng tu trong trật tự
Khai màn tâm đạo tạo niềm tin*

2) 26-08-93

Hỏi: Sự ham mê có lợi ích gì cho con người không?

Đáp: Thừa sự ham mê chỉ có hại và không có lợi, ngược lại ham tu thiền thì có lợi cho thân kinh khôi óc, càng ngày càng thanh tịnh và sáng suốt hơn. Từ cuộc sống ở mặt đất cho đến cõi thanh nhẹ đều cần sự thanh tịnh và sáng suốt, khi đạt được sự sáng suốt và thanh tịnh thì nhà giàu thế gian cũng không bằng.

Kệ:

*Thanh tịnh cứu đời hơn động loạn
Không mê không chấp mới bình an
Quay về thanh tịnh lòng sáng suốt
Thế gian thanh nhẹ cảm thiên đàng*

3) 27-08-93

Hỏi: Bé bắt đầu lại phải di chuyển đi đảo Réunion xa xăm vắng vẻ, Bé có buồn không?

Đáp: Thừa nơi đó có kỷ niệm tốt đẹp, tuy nhỏ nhưng cũng có tình thương sống động bao năm tương hội như tình cha con, Bé đến đó muốn độ cho mọi người mạnh khỏe, họ sẽ không thấy lẻ loi nơi đảo thanh vắng.

Kệ:

*Tình thương Trời Phật chuyển người tu
Thức giác lo tu chẳng phải mù
Cực khổ không còn thêm loạn động
Qui nguyên thanh tịnh chẳng còn ngu*

4) 28-08-93

Hỏi: Lúc này Bé khoẻ và rất vui lúc nào cũng chịu mọi người tại sao?

Đáp: Lúc này Bé rất khoẻ, Bé thấy rõ mọi người đều có một sức khoẻ thiêng liêng và một khả năng Trời ban rất sống động, Bé càng tưởng Trời Phật Bé càng vui, Bé càng thiền nhiều Bé càng khoẻ hơn xưa, bất chấp sự gian lao cực nhọc trong lúc tạm sống tại cõi phù sanh này, Bé cảm thấy tạm mà vui.

Kệ:

*Tu hành khai mở thật là vui
Đời đạo song tu rõ đạo mùi
Chẳng chấp chẳng mê khai trí đạo
Hành thông tự thức tự rèn trui*

5) 29-08-93

Hỏi: Cơ duyên nào tạo cho Bé có cơ hội phát triển tâm đạo nhiều hơn người khác.

Đáp: Thừa nhờ sự quyết tâm của Bé không thay đổi lập trường, cho nên Bé được cơ hội nhờ quả trực tiếp thay vì gián tiếp như người không quyết tâm tu học.

Kệ:

*Thực hành nhờ quả tiến hành nhanh
Chẳng có buồn vui lại thực hành
Tâm đạo tràn đầy duyên tự thức
Dở hay cũng vậy chánh tâm hành*

6) 30-08-93

Hỏi: Bé nói ở trên đời này vạn sự đều không tại sao?

Đáp: Thừa cuối cùng mọi sự việc trên trần gian này lâu dần sẽ không còn nữa. Người thì phải chết, vật thể thì phải tiêu tan, mỗi mỗi cũng phải trở về không, nhiên hậu mới hội nhập được vào vũ trụ quang mà tiến hóa, nguyên lý vẫn tồn tại và không bao giờ bị thiêu hủy khi nó đạt được ánh sáng trong nội tâm. Ngược lại rời được mó được dần dần cũng sẽ bị luật đào thải và tiêu tan.

Kệ:

*Biết tu chẳng có bàng hoàng động
Khai triển tâm linh tiến một vòng
Ánh sáng tràn đầy trong nội thức
Kiên trì tu học lại càng thông*

7) 31-08-93

Hỏi: Mọi người đang ao ước được trở về xứ sở phải làm sao?

Đáp: Mọi người ao ước muốn được trở về xứ sở, trước hết ta phải nghĩ kỹ tại sao ta phải bỏ xứ ra đi, do đâu xảy ra việc này? Có phải do mưu đồ bất chánh của một số người phá hoại, đã tạo nên cuộc ly tán đau thương, mưu lợi cho toàn dân, nhưng không đủ trình độ đạo đức, biến thể của nó là hư hoại và bất ổn, không còn nơi dung thân cho những nhơn tài cần thiết. Cũng nhờ cơ hội này mọi người sẽ thức tâm nhiều hơn, khi trở về sẽ phát tâm thật sự đóng góp nhiều. Người chơn tu lại thấy rõ luật Trời an bài rất tinh vi, đem nhơn loại từ bến mê về bến giác. Qua cơn khảo đảo ai ai cũng muốn tự tu để khôi phục lại nền tảng đạo đức. Cho nên Bé thường nhắc: Sai một ly đi một dặm, chạy tông chạy tộc rồi cũng về không, bỏ xác ở xứ người gieo khổ nạn.

Kệ:

Nhìn cảnh đau thương tự thức hồn

Tu tâm dưỡng tánh tự mình ôn

Hành trình bất động tâm tiến hóa

Giải ác phá mê cứu giúp hồn

Sám Tu Hành

Tám mươi Hậu đã sám ra
Thích Ca truyền đạo Di Đà truyền khoa
Từ đây giác ngộ phân qua
Các bạn phải nhớ khoa này Vô Vi
Từ đây Pháp Lý gắng ghi
Pháp môn rành rẽ Di Đà truyền khoa
Môn nào môn nấy có khoa
Bạn đừng làm tướng chung khoa lạc đường
Khoa Học Huyền Bí chủ trương
Học thời ẩn chứng mới tường giả chơn
Luyện đạo suy xét thiệt hơn
Trí tâm tu luyện như đèn lên dây
Học đạo đừng thói tà tây
Nghe đâu đi đó không thầy không ta
Rồi đây xác thác ra ma
Chuyên môn thi nói bỏ ra đạo màu
Đạo nào môn nấy cơ cầu
Học thời ráng giữ chớ sàu chớ lo
Phật đâu mà có hộ phò
Bạn đừng nghĩ quấy cu cò sao nên
Tu hành gắng chí cho bền
Nền đạo vững chắc mới nên đạo lành
Thấy cá tưởng cá là canh
Chánh tâm cố ý tu hành mới nên
Di Đà thọ ký ghi tên
Trên đầu lũng khuyết Phật cho tam liêu
Luyện đạo cho kỹ đừng kiêu
Anh em bậu bạn phải chịu phải do
Trăm người ngàn tánh so đo
Kẻ hiền người nóng dạy cho nên hiền
Bạn thì dạy bạn mới thiêng
Thích Ca dạy bảo chiếu liền bên con
Lời nói như nét vàng son
Con nên ghi gắng cho tròn công phu

Trong đạo kẻ sáng người ngu
Tiền căn nhơn quả gắng tu xóa liền
Thích Ca bí yếu huyền thiêng
Hễ tu là được phước duyên cho liền
Siêng năng cần mẫn ban liền
Thích Ca hoằng hóa tuyên truyền con ơi
Lời đây dạy bảo đã rồi
Di Đà thọ ký khoa này công phu
Học thời để ý đừng ngu
Dạy đâu nhớ đó công phu cho bền
Sáu chữ huyền bí thông lên
Tầm đường nhận bùa mới nên đạo màu
Ngươn đạo chỉ rõ cao sâu
Thâu được huyền bí mâu ni phát liền
Di Đà là phép huyền thiêng
Công phu luyện đạo bệnh hung hóa hiền
Di Đà sáu chữ thầy truyền
Công phu rành rẽ bệnh liền hết ngay
Bệnh trong cho đến bệnh ngoài
Điển quang thầy trị có tài noi theo
Con tu đừng sợ chữ nghèo
Tấm lòng sáng suốt khéo khôn mới tài
Việc làm khôn khéo là may
Tiền bạc phát triển do ngay ý mình
Đừng làm hành khát đi xin
Không tham, không muốn, không xin mới màu
Thầy đây ghét kẻ cơ cầu
Ganh đua xúi dục chẳng ban phép màu
Ngày đêm thầy ở trên đầu
Phép màu thầy dạy cơ cầu lắm con
Nam Mô phải giữ cho tròn
Điển lành phát triển cho con tia vàng
Tia vàng chiếu điển hào quang
Công phu cố gắng bảo toàn thân con

Luyện đạo phải giữ cho tròn
Chịu khó chịu nhọc thân con chẳng gầy
Khỏe khoắn mập mạp thuở này
Thầy thương thầy dạy khỏi gầy khỏi lo
Soi Hồn có bạn chỉ cho
Công phu ráng học thầy cho bằng vàng
Di Đà thọ ký rõ ràng
Trên đầu lưng lỗ thế gì con than
Đừng làm giả dối mơ màng
Công phu luyện đạo rõ ràng hồi con
Không dùi không đốt cũng tròn
Phép Phật thần bí không mòn không phai
Thầy thương thầy mới chỉ ngay
Phép Phật nhờ điển mới tài đó con
Soi Hồn phép Phật bớ con
Công phu luyện đạo đừng làm đừng sai
Mười hai giờ Tý thông khai
Xếp bằng ngòai lại chấp tay định thần
An trí, an tánh, an thần
Chẳng lo, chẳng nghĩ, chẳng cần việc chi
Trí ý an tĩnh vô tri
Xả tay để xuống bé mi mới màu
Thế gian mê tín cơ cầu
Nhắm mắt tư tưởng ý hầu Phật Tiên
Dơ tay cùi chỏ ngang vai
Ngón cái chặn bit lỗ tai mới màu
Làm cho tinh điển đầu đầu
Thông cảm bộ đầu mới rõ thông tri
Điện chạy bát chánh nhớ ghi
Soi cả các nẻo thông ngay xoáy đầu
Tay trở chặn huyết bộ đầu
Chặn ngay mí tóc điển liền tập trung
Lư hương là mạch điển chung
Trí ý phát triển tiếp cùng thiên không
Nhứt đầu cũng hết cũng thông
Khi trời vận tiếp thiên công mới màu
Huyết này thông cảm đầu đầu

Báo tin chư Phật cơ cầu đó con
Điềm lành xuất hiện vàng son
Hồn Vía mới rõ cứu tinh mới tròn
Trái tim hé hở cho con
Hồn Vía mới biết chẳng còn bị giam
Khớp xương mí mắt hình tròn
Ngón giữa ta chặn chẳng còn hồ nghi
Kéo chần nhẹ nhẹ một khi
Tim này tiếp điển chạy mi chơn mày
Điện này chớp nháng hoài hoài
Không mất mà thấy mới tài đó con
Lỗ ghen thông cảm chẳng còn
Mắt lơ trở sáng chẳng mòn con người
Từ đây tia sáng bằng mười
Mặt mày tươi tắn con người vui tươi
Ngậm miệng cuốn lưỡi khác người
Nướu răng kế cận chớ lưỡi găng ghi
Từ đây an tĩnh nhu mì
Môn đệ của Phật tu mi mới màu
Phép Phật biến hóa cơ cầu
Già thì biến trẻ chẳng sầu đó con
Miệng cười duyên dáng môi son
Công phu cố gắng sống lâu hơn người
Bạc chín khó đổi vàng mười
Trường sanh trở lại con người thẩm tươi
Luyện đạo công phu chớ lười
Làm cho sức khỏe con người an khương
Điện quang soi thấu khớp xương
Trí tuệ khai hân thông thường thiên cơ
Luyện đạo an tĩnh đừng mơ
Mắt mờ trở sáng thiên cơ mới màu
Trí ý gom tại bộ đầu
Tánh tâm đều biết cao sâu tâm người
Dầu cho già trẻ mấy mươi
Trí đạo hiểu biết bằng mười thế gian
Gánh vàng đem đổi chẳng màng
Phép Phật thâmặng hơn vàng thế gian

Soi Hồn đã hết lại sang
Pháp Luân Thường Chuyển mở màn cho con
Di Đà khuyên nhắc các con
Cha Mẹ giao cầu sanh con thuở đầu
Hình dáng trần cấu cơ cầu
Năm tạng ngũ ia ăn sáu cuộc trần
Nuôi thân khôn lớn cõi trần
Làm việc nô lệ bao lần đó con
Thầy nói ghi tạc vàng son
Ngũ tạng cõi mở chẳng còn như xưa
Chẳng tham chẳng luyến thừa ưa
Ngũ tạng phân tách nào lừa thế gian
Từ đây tánh ý mở màng
Diễn quang ngũ tạng chạy sang bộ đầu
Mắt thì ngũ uẩn cơ cầu
Điễn lành đến đó để hầu việc nay
Bắt đầu theo Phật hằng ngày
Ngũ uẩn làm chủ dẫn ngay Thiên Đàng
Diễn quang tập hợp mở màng
Cửu khiếu hợp nhứt tia vàng phát ra
Bắt ấn Tam Muội cà sa
Quán Âm Bồ Tát cho ta phép màu
Ngồi ngay xương sống thẳng đầu
Cánh tay khép lại khít sườn đó con
Xương sống vũ trụ ngay bon
Cấn răng co lưỡi chẳng còn lo chi
Hít hơi đầy bụng một khi
Nghẹt hơi lại thở việc chi chớ sờn
Luyện đạo cố gắng thì hơn
Chết sống chớ sợ đâu sờn trí ta
Theo Phật nào phải theo ma
Con làm như vậy thì tà phải dang
Từ đây đi thẳng một đàng
Phật là căn bản rõ ràng đó con
Hồn Vía phải giữ cho tròn
Vốn KHÔNG căn bản nào mòn nào sai
Phật với con cũng một loài

Dương thế cõi tạm tù đầy đó con
Làm sao cõi phúc chớ mòn
Con về chốn cũ cho tròn nghĩa non
Vốn KHÔNG là sợi dây đòn
Đà ngay nào dạy đâu sờn đâu sai
Tu thời chẳng sợ một ai
Tà ma quỷ quái chạy ngay không còn
Bệnh trần con luyến đó con
Phiền não sái quấy lại còn tham sân
Sao sao con biết đạo bản
Đủ ăn nuôi sống ân cần đó con
Bệnh trần tai hại tiêu mòn
Tà ma khuấy rối bệnh thời hết ngay
Nhức mình biếng nhác phò bày
Công phu luyện đạo chẳng còn mê say
Dương trần chẳng khỏi một ai
Phiền não sái quấy hoài hoài đó con
Tu thì hết bệnh vương tròn
Sống thì lên phẩm chẳng còn u mê
Nam thì hết bệnh đa thê
Nữ thì hết bệnh sa mê cõi trần
Ngày đêm con phải ân cần
Khỏi lo phiền não là phần vui tươi
Phật đây vừa nói vừa cười
Uống liều dương thế bằng mười thuốc thang
Dắt con khỏi chốn dương gian
Minh Triết Thiên Đàng gọi lại đó con
Điều Trì Kim Mẫu lòng son
Hằng ngày cứu vớt lòng con thêm bản
Phật nay mới bảo lời trần
Cần khôn định đoạt mở màn đó con
Đà Phật định phần vàng son
Hồn về xứ Phật chẳng còn si mê
Sao sao cũng giữ một bề
Pháp Lý thâm đặng dựa kê Phật Tiên
Định thân thẳng rắng tịnh yên
Gọi là Thiên Định phép tiên gọi truyền

Văn Phật phổ hóa chơn tiên
Tu thời nẻo chánh khỏi phiền đó con
Cuốn lưỡi ngậm miệng cho tròn
Cẩn rắng nhắm mắt nào còn si mê
Gọi con cố gắng trở về
Cánh Tiên nhà Phật dựa kê bông lai
Hào quang chớp nháng hoài hoài
Gắng công luyện đạo đi ngang Thiên Đàng
Từ đây trực chỉ một đàng
Dắt về xứ Phật hơn vàng cho con
Nghĩa non phải giữ cho tròn
Phật Tiên Thần Thánh nào còn chấp nê
Con mau sắp trở lộn về
Trung Thiên thấy Phật dựa kê bên con
Đánh lễ Phật lạy cho tròn
Quy y theo Phật đâu còn làm ma
Từ đây con được ta bà
Thiên cung dạo khắp giang hà con qua
Bỉ Ngạn tại đây con à
Hà sa ban bố thật là Pháp Luân
Từ đây thiên biến vạn trình
Ngày đêm đánh lễ phát minh trí lành

Văn Phật là gọi đàn anh
Võ Phật phụ thuộc đấu tranh làm gì
Tiên Tiên Phật Phật nhiều kỳ
Hai phái văn võ con thì biết chưa
Luyện đạo con tỉnh hơn xưa
Ai xúi điều quỷ con chừa đó con
Lời Phật như nét vàng son
Pháp Lý cứu bệnh chẳng còn như xưa
Pháp Lý dạy kỹ chớ ngừa
Dạy con theo kịp mới vừa văn minh
Non đạo là phép trá hình
Vật chất còn vậy tánh tình phải minh
Từ đây con khỏi lộ trình
Pháp Lý đạo Phật của mình đó con
Tu thì linh nghiệm vàng son
Làm đâu biết đó chẳng còn hồ nghi
Diệu huyền ban xuống dương thì
Minh triết tại xoáy dương thì phát minh
Khai môn mới mở pháp đình
Thượng Đế Bồ Tát con mình mới màu
Huyền Thiên Thượng Đế cơ cầu
Thượng nguồn mới mở bắt đầu đó con.

Đỗ Thuần Hậu
1963

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khuyến Tu

Tu để làm gì? Tu để tước khổ hay là giải khổ? Trước mắt chúng ta tu, bỏ đời qua đạo, trong lúc chúng ta sống ở đời ta cảm giác vật chất là trên hết, theo đuổi vật chất, vật chất bảo vệ sự ấm áp hiện hữu. Nếu bây giờ chúng ta, kêu chúng ta rời bỏ vật chất, thì bỏ đời nó mới qua đạo!. Mà khi các bạn bỏ đời rồi, các bạn thấy uổng, tiếc! Vì lý do đó, mới cảm giác khổ, thấy khổ, thấy tội trước kia có cái này, tôi có cái khác, cái kia! Nhưng mà không biết rằng, không có cái này, không có cái kia, nó sẽ có một cái nó xứng đáng hơn! Cái đó là cái gì? Cái đó là đường chủ tiến sự sáng suốt. Cái đó mới hóa sanh được cái kia. Cho nên các bạn dòm lên trời, không trung có gì đâu, không có gì mạnh bằng cái bánh mì bạn đang ăn đâu? Nhưng mà ở bên trên hóa sanh ra cái bánh mì! Nếu mà không nhờ thanh khí điện, không nhờ này kia kia nọ của càn khôn vũ trụ thì làm sao bạn có cái bánh mì? Và làm sao các bạn có cái mùi vị, cảm giác trong

thâm tâm, thấy cái bánh mì giá trị? Cái đó cũng là sự phối hợp của càn khôn vũ trụ. Tôi đã nói có thanh khí điền, không có không khí thì các bạn không bao giờ biết được điều gì hết! Nếu các bạn nói tôi có thể có mùi vị thì các bạn vô trong khạp đây lại, bạn đâu còn mùi vị nữa? Thấy rõ mình, lấy mình để thử. Tất cả những cái gì nó sống ở trong cộng đồng càn khôn vũ trụ lớn rộng chứ không phải eo hẹp như mình đã tưởng.

Cho nên người trí thức ở đây đã ăn học một phần, tưởng ta là hay, hiểu một mặt không hiểu hai mặt. Thấy mặt tiền, một cộng với một là hai, tại sao một cộng với một còn một? Đó là cái nguyên lý của triết lý, nguyên lý của sự thống nhất của Bề Trên, nó chỉ có một mà thôi, nó mới sáng suốt. Hai vợ chồng lấy nhau, đẻ ra cũng một hình thù mà thôi. Rốt cuộc chỉ có một âm dương hợp nhứt chi nhơn, lưỡng nghi lợp nhất mới thành càn khôn vũ trụ. Hợp nhất mới có sự tiến hóa. Vợ chồng có thương yêu cũng đóng góp, chỉ có một mà thôi. Rốt cuộc hai với hai công lại là gì? Là một! Hợp nhứt nó mới thành con người. Về phần đạo, thì chúng ta tu, thấy có hồn có vía, nhiều khi các bạn nằm chiêm bao thấy đi đây đi đó hay là ngồi thiền cũng thấy đi đây đi đó nhưng mà chưa được, còn phải tu nữa, phải lên nữa, để hồn vía hợp nhứt, nó mới hợp lưỡng nghi. Lúc đó hào quang mới là sáng suốt lúc đó mới tiến về nguồn cội rõ ràng, chỉ có một mà thôi, chứ không có hai. Người phạm xa cách phân trời phân đất, phân tôi phân anh mới tạo ra chiến tranh.

Đó là cái đường lối lu mờ không bao giờ thống nhứt được. Miệng nói thống nhứt, tâm không thống nhứt. Những nhà cách mạng, những nhà trí thức tại thế gian này, ăn học, muốn tạo cho đất nước quê hương được yên ổn hơn, thanh tịnh hơn nhưng không biết cánh nào tạo? Bởi vì lấy cái đời mà lý luận làm sao tiến tới được. Cho nên phải lấy cái đạo, phải lấy cái đạo tâm mà thấy sự thống nhứt của càn khôn vũ trụ, rồi chúng ta thực hiện mọi sự thống nhứt, tư tưởng lẫn hành động. Lúc đó mới đi tới thế giới đại đồng. Người thế gian chưa có hiểu được, đời học không xong, chê đạo, chửi trời chửi Phật đủ thứ hết, chửi Chúa. Hoàn cảnh bắt buộc khổ cực tôi phải theo, không bao giờ tôi theo. Nhưng mà nó theo, lợi cho nó, đâu phải lợi cho Chúa, đâu phải lợi cho Phật. Nó theo cái con đường thống nhất qui củ của càn khôn vũ trụ thì mới tiến tới đời đời bất diệt. Phải hành! Nếu chúng ta không hành, một ngày nào rồi chúng ta cũng phải hành. Bởi vì hằng ngày, các bạn ăn ngủ ỉa đậy là đang hành, làm việc phạm sự để hiểu mình, qua mình để hiểu mình, tìm hiểu mình, tìm hiểu sự sai lầm của mình.

Tại sao tôi có miệng mà quản lý cái miệng không nổi, nói bậy? Tôi có tư tưởng không thống nhứt được, nghĩ tầm bậy. Đó là sự sai lầm của mình, tư tưởng không thống nhất! Vì tư tưởng không thống nhất, không hòa hợp với càn khôn vũ trụ, không biết nguồn cội là gì, là người đó là gì? Không hiểu nó! Người đó không hiểu nó và nó sẽ gây sự đau khổ và nó sẽ học nhiều bài học đau đớn hơn, khổ hơn, nặng nề hơn.

Chúng ta đang sung sướng như thế này mà sao tâm khảm không yên, khôn giờ phút ổn định, không một ngày yên ổn, tại sao? Tại vì chúng ta xa cách, tư tưởng không kiểm soát được, hành động không kiểm soát được. Miệng mồm của chúng ta là hành động mà nhiều khi nói bậy nói bạ, nói sai lầm. Nghi kỵ đủ thứ, rốt cuộc rồi nghi kỵ mình, tự dẫn sai con đường tiến hóa của mình, gây cho phần hồn bán loạn, bất ổn, tánh tình không có ôn hoà, khổ tâm mãi mãi. Hỏi chớ các bạn được cơ hội sống ở dương gian này, được một phần yên ổn tạm bợ. Mượn đầu này mượn đầu kia, trông thế lực này, thế lực nọ, mượn sự sáng suốt này, sự sáng suốt nọ, rồi vá víu trong hành trình tạm sống.

Rồi các bạn nhận thức rằng, sau này các bạn sẽ chết, chết rồi các bạn đi đâu? Hỏi cái con đường đó quan trọng không? Lúc chết là hết, tôi không còn sợ ai nữa! Còn sự đau khổ! Cho nên nhiều bạn bây giờ cũng chứng minh được đang có thiêng liêng, có sự sáng suốt vô hình để mà sống. Cầu xin đầu này, cầu xin đầu kia, cầu xin đầu nọ. Mà nếu không có, các bạn đi đâu xin làm gì? Các bạn thấy chưa? Nếu mà các bạn cầu xin mãi thì các bạn bỏ quên các bạn rồi, các bạn không trở về với các bạn. Chính các bạn cũng là

một thiêng liêng của càn khôn vũ trụ, mất quân bình, thì làm sao tiến được. Cho nên phải trở về với mình, phải tu bổ, sửa chữa lại, phải cân cái họng của mình lại, để hiểu mình và ổn định tự tướng mình để thống nhất, để biết sự thương yêu của Cha Trời, sự cảm mến của Cha Trời đã diu dắt chúng ta trong giờ phút khắc, từ sự đau khổ tới sự lạc quan mà chúng ta đã có là bài học, diu dắt đưa chúng ta tiến tới sự thanh tịnh sẵn có của mọi trình độ. Nếu chúng ta không học, nếu chúng ta ngỗ nghịch, nếu chúng ta còn ý lại nơi tha phương tha lực thì sự tiến bộ không bao giờ có. Chỉ có thực hành mà thôi!

Số mệnh cũng nhờ ơn trên, cái gì cũng nhờ ơn trên, nhưng mà tôi không sửa ơn trên làm gì? Tôi phải sửa, tôi phải lập hạnh, tôi phải sửa tâm, tôi phải biết quản lý và xây dựng lấy tôi, nhiên hậu tôi mới ảnh hưởng người khác, mới là đúng. Còn nếu tôi không biết quản lý lấy tôi, không biết sửa chữa lấy tôi, dung tha, mặc cho nó hành động, thì sự chậm trễ nó sẽ đến với phần hồn. Bây giờ các bạn nuôi con chó trong nhà, con chó ra cắn người ta, ai chịu trách nhiệm? Chủ nhà trách nhiệm. Mà miệng các bạn nói vậy, nói bất chánh, đổ lỗi không biết thì ai chịu trách nhiệm? Phần hồn các bạn chịu trách nhiệm. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Phàm Ngã

Là những cái chuyện kêu bằng bị giới hạn không. Tất cả đều ở trong giới hạn, kêu bằng "Phàm Ngã." Giận chồng, giận con, sân si, nhỏ mọn, yếu hèn, tâm tánh không khai triển mà tự xưng mình là giỏi, hay hơn người khác, và cho địa vị của chúng ta là cao hơn người khác. Đó, cái địa vị và càng xưng mình cao hơn chừng nào thì là thấp hèn chừng nấy, các bạn thấy rõ không? Thượng Đế đã làm việc cho các bạn rất nhiều mà các bạn thì chỉ có Thượng Đế mới có quyền xưng là "Ta đây!" Nhưng mà Ngài đâu có thường xưng cho các bạn thấy đâu? Hai bốn trên hai bốn, lo lắng cho các bạn, diu tiến các bạn để cho các bạn ý thức được mình. Đó, thì cái đó các bạn tu về thanh tịnh chơn ngã rồi các bạn mới thấy rằng sự vô cùng thương yêu của Thượng Đế đã vì mình, thì lúc đó cái phàm ngã nó tiêu diệt, ánh sáng tới thì bóng tối nó phải đi. Còn những người mà chưa đạt tới được thì rất dễ, nói chuyện là biết rồi. Giận người này, phê người kia là những người đó người phàm thôi, tầm thường. Dù cho có học thức nhưng mà tánh không đổi thì cũng vô dụng, không có phát triển nổi. Cho nên, căn cứ trong lẽ lối ta sẽ làm này, làm kia, làm nọ, rớt cuộc đêm đi đếm lại làm được mấy việc thành? Tự hại lấy mình thôi. Cho nên, cái Phàm Ngã là nguy hại lắm; mà cả bầu trời thế giới hiện tại đang mê lầm trong cái phàm ngã, tưởng là mình có trình độ, là phàm tánh. Còn biết tu sửa để học hỏi thì nó mới tiến tới Chơn Ngã được.

(Văn tự vô vi)

THƠ BẠN ĐẠO

Đến Với Nhau

Em đến với chị để tu thiền
Cùng anh đàm đạo nói uyên thiên
Tu hành vui chơi ngày tưởng niệm
Tưởng nhớ Tổ Thầy niệm thờ thiên

Ta đến với nhau do duyên phước
Bao kiếp cùng chung học tu thiền
Tình thương đồng đạo yêu nhau mãi
Tha thiết thương yêu nhờ điển Thiên

Nhắm mắt lằng lằng em trụ điển
Anh chị cùng em hãy tọa thiền
Chúng ta cùng nhau hãy nhập định
Cho hồn thanh nhẹ hoá điển Thiên

Thủy Bùi Missouri 10/11/2019

=====

Giỗ Tổ Sư

Cuối đầu đánh lễ Tổ Sư
Truyền trao đạo pháp chơn như tu thiền
Công phu huyền bí linh thiên
Sáng soi tâm trí tham thiền mỗi đêm
Bỏ quặng tật xấu lòng tham
Lui về thanh tịnh không làm điều sai
Thành tâm kính bái Tổ Thầy
Chúng con hội tụ về đây sum vầy
Ngày giỗ của Tổ của Thầy
Chúng con xây dựng đắp bồi tình thương
Khoa Học Huyền Bí chủ trương
Thăng hoa phát triển tình thương muôn loài
Nhớ ơn Thầy Tổ mỗi ngày
Chúng con tu luyện vui say đạo màu
Tổ Sư ngồi ở trên đầu
Tình thương bác ái pháp mầu triển khai
Ban cho thanh điển khắp nơi
Công phu nhận được Tổ Thầy kính yêu.

Mai Kiệt Khánh, ngày 12 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Thức Tỉnh

Hồng trần là cõi mê mù
Mỗi người phải biết tự tu trở về
Đừng vì vật chất đam mê
Công danh lợi lộc bỏ bê phần hồn
Hiểu ra nguyên lý sanh tồn
Cuộc đời ngắn ngủi người khôn tu hành
Ham chi những chuyện lợi danh
Tình tiền của cải lạnh quanh buộc ràng
Muốn cho tâm trí nhẹ nhàng
Giác ngộ niệm pháp tây phang được về
Bỏ đi trần tục đam mê
Dứt đi gánh nặng khen chê ở đời
Danh là danh giả ai ơi
Giàu sang phú quý cuộc đời còn đâu
Không tu ngày tháng tiêu hao
Đắm chìm tử sắc còn đâu tu hành
Thân nay hủy hoại đã đành
Linh hồn phải chịu cực hình khổ đau
Chết đi hồn phách về đâu
Diêm Vương trình diện ngàn thu luân hồi
Hóa sanh sanh hóa ai ơi
Bánh xe nhân quả muôn đời khó ra.

Mai Kiệt Khánh, ngày 12 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

=====

Tâm Linh Địa Đàng

Biết tu buông bỏ chuyện đời
Những điều mắt thấy học bài tâm linh
Hiểu ra vạn sự nơi mình
Đời đạo phát triển đẹp xinh tháng ngày
Ai ơi xét lại mà coi
Thời gian nhanh quá tuổi đời qua mau
Tuổi trẻ mấy chốc bạc đầu
Tiền tài danh vọng có đâu trường tồn.
Sống vui đạo đức tốt hơn
Hòa tan tâm thức không còn buồn lo
Bộ đầu chất chứa đầy kho
Khai mở thông suốt ra vào mà coi
Muốn chi cũng được ai ơi
Thanh điển hội tụ nhiều ngày công phu
Tham thiền tịnh luyện ngao du

Bỏ quăng phàm ngã tánh hư ở đời
Biết rằng ai cũng vui chơi
Hóa công khéo tạo loài người thế gian
Trời ban sự sống địa đàng
Tâm linh hội nhập càn khôn đất trời.

Mai Kiệt Khánh, ngày 13 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

====

Nhìn Lại Chính Mình

Hướng về nơi cõi hư không
Bỏ quên ngày tháng trong lòng hiện ra
Lòng ta suy nghĩ bao la
Tâm ta sống động tìm ra đạo màu

Tham thiền nhập định cho lâu
Không còn vướng bận mong cầu thế gian
Sanh sanh hóa hóa phủ phàng
Sách kinh gom gọn nhẹ nhàng bỏ quên
Hôm nay ôn cố tri tân
Chuyện cũ chuyện mới một lần cho xong
Nhẹ đi gánh nặng trong lòng
Vui chơi thanh điển sáng trong tâm hồn
Trở về nơi chốn thiền môn
Bỏ quên những chuyện vui buồn thế nhân
Ôm bầu nhiệt huyết tu thân
Hướng nội niệm Phật tham thiền tịnh tu.

Mai Kiệt Khánh, ngày 13 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

HƯỚNGTÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiền hướng tâm cầu nguyện cho Ông: Tô Phước Quý sinh ngày 23/12/1949 mất ngày 14/11/2019 lúc 5:50 chiều tại thành phố Sài Gòn Việt Nam hưởng thọ 70 tuổi. Là em của Tô Ngọc Sang, Tô Hồng Phúc. Anh của Tô Trường Xuân, Tô Thanh Nga, và bác của Tô Thanh Tâm được siêu sanh tịnh độ. Gia đình Tô Thanh Nga thành thật cảm ơn quý bạn đạo

2) Kính Nhờ quý bạn đạo hướng tâm dùm Cho Chồng của bạn đạo Nguyễn Thị Phụng là ông: Nguyễn phong Lưu sanh ngày 1 tháng 3 năm 1934 năm giáp tuất, mất ngày 15/ 11/2019 tức ngày 19 tháng 10 năm kỷ hợi lúc 08.00 giờ sáng tại nam California hưởng thọ 86 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo Nguyễn Thị Phụng thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

>